

Encontres Universitat i Evangeli

Dc, 2/12/2020 per Josep Gallifa

[Universitas](#)

Un dels privilegis del treball universitari és la possibilitat de tenir una interacció constant amb els estudiants. Una interacció mediatitzada per el rol de professor, que implica docència, organització del treball, avaluació, etc..., però que dona sempre la oportunitat d'intercomunicació, especialment en espais com els Seminaris, més reduïts i més orientats a l'aprenentatge més creatiu i també personal. També es dona aquesta interrelació en els plantejaments no presencials d'ara. En estudis com els de Psicologia o Educació els aspectes creatius i personals són essencials per formar-se i preparar-se per poder promoure com a futurs professionals el desenvolupament integral de les persones.

No són tant freqüents, tanmateix, les ocasions per parlar amb els estudiants de la missió de la pròpia institució universitària. Per això és tant interessant el cicle d'Encontres Universitat-Evangeli que l'Àrea de Pastoral Blanquerna i la Càtedra Ramon Llull Blanquerna han organitzat. El format és un diàleg amb dos ponents (un professor expert en el tema i un professor de l'Àrea de Pastoral), moderats pel Director General Dr. Andreu Ibarz, amb el diàleg i participació d'estudiants i professorat de l'Àrea.

Van tenir l'amabilitat de convidar-me com a ponent de la sessió sobre "La Missió/Projecte de la Universitat-El Projecte de Jesús", que vaig compartir amb el Dr. Juan Ramon La Parra. Va sorgir un diàleg molt interessant. No el podem reproduir, però sí donar alguns elements que es varen tractar. Recullo algun aspecte sobre la Missió-Projecte de la Universitat, que va tenir com un dels elements principals de diàleg el discurs del Papa Francesc el 2013 a Cagliari, al món de la Cultura.

Deia el Papa Francesc que "el moment històric que vivim ens impulsa a buscar i trobar camins d'esperança, que obrin horitzons nous a la nostra societat". I aquí -deia el Papa- "és preciós el paper de la Universitat. La Universitat com a lloc d'elaboració i transmissió del saber, de formació a la «saviesa» en el sentit més profund de el terme, d'educació integral de la persona". I va proposar alguns breus punts sobre els quals reflexionar i que varem compartir amb els estudiants i professors en l'encontre esmentat:

La Universitat com a lloc de el discerniment. Deia el Papa que "el discerniment no és cec, ni improvisat: es realitza sobre la base de criteris ètics i espirituals, implica interrogar-se sobre el que és bo, la referència als valors propis d'una visió de l'home i de l' món, una visió de la persona en totes les seves dimensions, sobretot en l'espiritual, transcendent. Fer discerniment significa no fugir, sinó llegir seriosament, sense prejudicis, la realitat". Un repte pels universitaris.

La Universitat com a lloc en el qual s'elabora la cultura de la proximitat. La Universitat és el lloc privilegiat en el qual es promou, s'ensenya, es viu la cultura del diàleg, que, per Francesc, "no anivella indiscriminadament diferències i pluralismes -un dels riscos de la globalització és aquest-, ni tampoc els porta a l'extrem fent-los ser motiu d'enfrontament, sinó que obre a la confrontació constructiva. Això vol dir comprendre i valorar les riqueses de l'altre, considerant-lo no amb indiferència o amb por, sinó com a factor de creixement.... ...La fe no

redueix mai l'espai de la raó, sinó que l'obre a una visió integral de l'home i de la realitat". El repte és aconseguir que el diàleg tingui per objectiu, no quedar-se cadascú amb el seu punt de vista sense més, sinó buscar aquesta proximitat amb els punts de vista de l'altre, per aprendre.

La Universitat com a lloc de formació a la solidaritat. Deia el Papa que "la promoció d'una cultura de la trobada i del diàleg, orienten cap a la solidaritat, com a element fonamental per a una renovació de les nostres societats. I això és una crida a tots, també a qui no creu, que és precisament una solidaritat no només dita, sinó viscuda, que és com les relacions passen de considerar a l'altre com a "material humà" o com a «nombre» a considerar-lo com a persona. No hi ha futur per a cap país, per a cap societat, per al nostre món, si no sabem ser tots més solidaris".

Proposava el Papa també escoltar els estudiants, deia "escoltem-los, parlem amb ells". I això és el que vàrem poder fer en l'encontre.

A Cagliari acabava el Papa dient que "a nosaltres cristians la fe mateixa ens dona una esperança sòlida que impulsa a discernir la realitat, a viure la proximitat i la solidaritat, perquè Déu mateix ha entrat en la nostra història, fent-se home en Jesús, s'ha submergit en la nostra debilitat, fent-proper a tots, mostrant solidaritat concreta, especialment als més pobres i necessitats, obrint-nos un horitzó infinit i segur d'esperança". Preparem doncs, també a la Universitat, espais a Jesús en aquest Advent fent camí cap el Nadal.